

# РЕШЕНИЕ

№ 7299

гр. София, 15.12.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,**  
в публично заседание на 17.09.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Галин Несторов**

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **3258** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на Е. Х. О., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], чрез адв. И. С., срещу решение № 121 от 21.02.2020 г. по преписка № 159/2018 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/, с което е установено, на основание чл. 65, ал. 5 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗД/, че Български футболен съюз, представляван от президента Б. М. /към момента на твърдените действия/, в качеството на ответна страна, изпълнителният директор на Б. Б. П., министърът на младежта и спорта и председателят на Зонален съвет на Б. – В. Т. Б. Г., не са осъществили по-неблагоприятно третиране, чрез „тормоз“ по смисъла на § 1, т.т. 1, 7 и 8 от ДР на ЗЗДискр., във вр. с чл. 4, ал. 1, във вр. с чл. 5 от ЗЗДискр. по отношение на жалбоподателката, на основата на признак „пол“ и на основата на признаци „пол“ и „възраст“ като е оставена без уважение подадената от същата жалба с № 44-01-73/25.05.2018 г. и допълнение към нея с вх. № 44-01-74/30.05.2018 г. по описа на КЗД, като недоказана и неоснователна.

В жалбата са развити доводи за материална незаконосъобразност на административния акт, допуснати съществени нарушения на производствените правила и се иска отмяната му предвид наличието на осъществен състав на чл. 4, ал. 2 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗД/, а именно: пряка дискриминация, основана на признака „пол“. Твърди, че неправилно адм. орган е смесил съставите на осъществено по-неблагоприятно третиране, чрез „тормоз“ по смисъла на § 1, т.т. 1, 7 и

8 от ДР на ЗЗДискр., във вр. с чл. 4, ал. 1, във вр. с чл. 5 от ЗЗДискр. и пряката дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 2 от ЗЗД. В съдебно заседание жалбоподателката не се явява лично, представлява се от адв. С., която поддържа жалбата, прави изявление за присъждане на разноски по списък.

Ответникът - Комисията за защита от дискриминация /КЗД/, редовно призована, не се представлява в с.з., изразява писмено становище по спора чрез юриск. Б. Б. като счита жалбата за неоснователна, претендира разноски.

Заинтересуваните страни – Б.; изп. директор на Б.; и председателят на Зонален съвет на Б. – В. Т., не се представляват в с.з., не представят писмено становище.

Заинтересуваната страна – министърът на младежта и спорта, чрез проц. представител юриск. М. оспорва жалбата, претендира разноски за юриск. възнаграждение.

Настоящият състав на АССГ, 33 състав, намира, че жалбата е процесуално допустима като подадена в законния срок и от надлежна страна.

За да се произнесе по съществото ѝ, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

От адм. орган са изложени следните факти и съображения. Спор по изложените факти и обстоятелства по делото не е налице като съдът приема за установена същата факт. обстановка.

Производството по преписка № 159/2018 г. е образувано с разпореждане № 402/14.06.2018 г. на председателя на Комисията за защита от дискриминация (КЗД) по жалба с вх. № 44-01-73/25.05.2018 г. и допълнение към нея с вх.№44-01-74/30.05.2018 г., подадена от Е. Б. И. и Х. Х. О. в качеството си на родители на непълнолетната Е. Х. Обесникова от [населено място] срещу Български футболен съюз. В следствие в процеса на производството пред КЗД, след навършване на пълнолетие с вх.№ 44-00-1054/03.04.2019г. Е. Х. Обесникова заявява желанието си да встъпи в качеството си на жалбоподател по пр.№159/2018г. и производството продължава с нея като жалбоподател след заличаване на родителите ѝ.

Предвид оплакванията за по-неблагоприятно третиране, осъществено чрез тормоз по смисъла на § 1, т.т. 1, 7, 8 от ДР на ЗЗДискр. във вр. с чл.4, ал.1 във вр. с чл. 5 от ЗЗДискр. по признаци „пол“ и „възраст“, преписката е разпределена за разглеждане от Петчленен разширен заседателен състав.

В жалбата на Е. и Х. Обесникови сочат, че дъщеря им Е. Х. Обесникова живее и учи в [населено място] и тренира футбол. Желаете да се състезава със своите връстници. От местния общински клуб също искали да играе в отбора юноши старша възраст (16 до 18год.). Оформили ѝ документи като на останалите и според правилата ги изпратили в Зоналния съвет на Б. В.Т.. ЗС на Б. В.Т. отказал да картотекира Е. Обесникова, защото е момиче. Клубът обжалвал, но от Български футболен съюз с писмо № 1-5-5/04.01.2018г. потвърдили отказа. Сочат, че в България няма женски отбори за нейната възраст (старша възраст от 16 до 18 години) и поради това

седемнадесетгодишната Е. Обесникова е лишена от възможността да се състезава с връстниците си, само защото е от женски пол.

Изразяват мнение, че по този начин принципът на равно третиране е нарушен и това представлява пряка дискриминация, основана на пол.

В тази връзка изразяват готовност да предоставят допълнителна информация.

Съобщават, че дъщеря им била „съсипана, крепи я това, че я подкрепят на 100 процента, въпреки че никога не са били фенове на женския футбол“ (цитат от жалбата). За да намалят вероятността от сериозно психическо разстройство се съгласили тя да се състезава в отбори за жени над 18 години в С. и в С.. Сега в края на всяка седмица дъщеря им отсъствала по един ден от училище и пътувала по над 800 км, за да изиграе един мач. Участието ѝ при жени над 18 г. в държавно първенство било някакъв отдушник, но тя нямало как през седмицата да тренира с тези отбори. Освен това заради официалните мачове губи от училище, преуморява се от дългите пътувания и „товари“ семейния бюджет. Молят КЗД да се произнесе съобразно правомощията си. Приложени са доказателства.

С вх. № 44-00-74/30.05.2018г. правят следните допълнения:

Жалбата им е срещу Българския футболен съюз (Б.) и Изпълнителния директор на Б. Б. П., въпреки че физическия извършител на отказа е И. Б., служител (секретар) на Зоналния Съвет на Б. В. Т. (ЗСВТ), със съдействието на Б. Г., председател на ЗСВТ. Съзнават, че формално отговорността за отказа е на ЗСВТ и неговите председател и служител, но желаят Б. Г. и И. Б. да бъдат разпитани само като свидетели, защото са убедени, че извършеното от тях е под прякото давление на ръководството на Б. в нарушение на чл. 8 от Устава на Б.. Изпълнителният директор на Б. Б. П. носи пряка отговорност за потвърждението на отказа, защото е подписал писмо № 1-5-5 от 04.01.2018 г. Цитираното писмо № 1-5-5 от 04.01.2018 г. според тях представлява писмени самопризнания за извършваната от Б. дискриминация.

Молят Комисията за защита от дискриминация(КЗД) да обяви отказа и потвърждението му за противозаконни, като поясняват, че под „противозаконни" имат предвид, че ТЪЛКУВАНЕТО и/или самият чл. 11 от Правилника за статута на футболистите (ПСФ) противоречи на Закона за равнопоставеност на жените и мъжете и нарушава Закона за защита от дискриминация.

Извършено е проучване по реда на чл.55-чл.59 от ЗЗДискр., като са изискани становища, информация и доказателства от ответните страни.

С вх.№ 16-17-32/25.07.2018г. Български футболен съюз представя писмено становище в дадения срок по подадената жалба.

Посочва се, че Българският футболен съюз (Б.) е лицензирана по реда на ЗФВС спортна федерация, която организира и администрира първенствата и турнирите по футбол на територията на страната. Те се провеждат по реда и при условията,

установени от закона и вътрешните актове на Б..

Едно от основните правни основания, въз основа на което лицензираните спортни федерации осъществяват провеждането на първенствата и турнирите е чл. 45, ал. 2 от ППЗФВС. По силата на тази разпоредба всяка спортна федерация организира провеждането на територията на страната на държавни първенства по администрирания от нея вид спорт, които се провеждат по възрастови групи за двата пола съобразно спецификата на различните видове спорт.

Цитираното изискване е възпроизведено в действащия Устав на Б. - чл. 18, ал. 1. То не е самоцелно и кореспондира изцяло с необходимостта да се осигури равнопоставеност на състава на отборите (футболът е колективен спорт) в едно състезание. Това изискване е в основата на основополагащия принцип не само на футбола, но и на всички спортни състезания - принципът на F. play (честна игра) - без привилегии или изключения за някой от участниците в нея. (Уставът на Б. е обявен на Интернет-страницата на Б. - [www.bfunction.bg](http://www.bfunction.bg) раздел "Библиотека").

В съответствие с посочените разпоредби и спецификата на играта „футбол“, Б. е установил в чл. 11 от Правилника за статута на футболистите (обн., ДВ, бр. 67 от 2015 г., изм. бр. 85 от 2016 г.), че първенствата по футбол в системата на Б. се провеждат между отбори, формирани по възрастови групи, разделени по пол, като са определени и възрастовите граници за отделните групи.

За отборите във възрастовата група „старша възраст“, която е от 16 до 18 навършени години (т. 4), картотекираните футболисти са разделени по пол в отбори, съставени съответно само от юноши и само от девойки.

Международните нормативни актове на Ф. и У., които са с императивен характер за Б., по силата на Устава/чл.3, т.3/ и ЗФВС /чл.20, т.12/ задължават футболната федерация да структурира първенствата и турнирите, администрирани от нея по пол и възраст. Тези актове са присъединени като доказателства по преписката.

С вх.№ 16-17-32/25.07.2019г. от Български футболен съюз Зонален съвет- В. Т. чрез председателя Б. Г., приложено е изпратено посоченото по-горе становище на Б..

С вх.№ 90-12-5/17.07.2018г. от Министерство на младежта и спорта е представено становище, в което се сочи следното:

В ММС са постъпили молба вх. № 14-00-11/23.01.2018 г. и искане вх. № 14-00-11/2/23.03.2018 г., подадени от жалбоподателите Е. И. и Х. О. с искане дъщеря им Е. Обесникова да бъде картотекирана като футболист в състава на футболния отбор О. „Б. - 1923" В. - юноши старша възраст.

Във връзка с поставения проблем се сочи, че българските спортни федерации, притежаващи спортна лицензия каквато е Българският футболен съюз (Б.), имат правомощията да регулират и администрират съответния вид спорт на територията на цялата страна, съгласно чл. 17, ал. 3 и чл. 19 от Закона за физическото възпитание и

спорта (ЗФВС).

Тези правомощия включват правото им да издават нарочни актове (наредби/правила/правилници), с които самостоятелно да регламентират картотекирането на спортистите аматьори и професионалисти (чл. 35а, ал. от ЗФВС и чл. 11, ал. 2 от Правилника за прилагане на ЗФВС), статута на спортистите (чл. 35, ал. 3 от ЗФВС) и реда за провеждане на регионалните и държавните първенства и състезанията от държавния спортен календар (чл. 36, ал. 2 от ЗФВС) по отношение на съответния вид спорт.

Доколкото ЗФВС и нормативните актове по прилагането му не съдържат императивни разпоредби относно пола на състезателите в контекста на картотекирането им, спортните федерации разполагат с възможността да регламентират тази материя свободно.

Приложено изпращат становище на Б., което изисквали във връзка със случая, в което се сочи следното:

В Искането на ММС под посочения номер се настоява девойката - състезателка по футбол Е. Х. Обесникова - 17 г., да бъде картотекирана като футболист в състава на футболния отбор на О. „Б. - 1923" В. - юноши старша възраст.

Отборът на О. „Б. - 1923" В. - юноши старша възраст за сезон 2017/2018 г. се състезава в първенството на "А" зонална група - юноши старша възраст на зона В. Т.. Групата е съставена от 9 отбора.

По силата на чл. 7, ал. 1 от Правилника за статута на футболистите (ПСФ) - обн., ДВ, бр. 67 от 2015 г., изм. бр. 85 от 2016 г., картотекирането е акт, с който се създават състезателни права за физическо лице, за да се състезава за футболен клуб като професионалист или аматьор в съответствие с изискванията на този правилник.

Съгласно разпоредбите на чл. 11 от посочения правилник, първенствата по футбол в системата на Б. се провеждат по възрастови групи, разделени по пол. За възрастовата група старша възраст, която е от 16 до 18 навършени години (т. 4), картотекираните футболисти са разделени по пол в отбори, съставени съответно само от юноши и само от девойки.

Посочената разпоредба е в пълно съответствие със законово установеното изискване на чл. 45, ал. 2 от ППЗФВС, по силата на което всяка спортна федерация организира провеждането на територията на страната на държавни първенства по администрирания от нея вид спорт, които се провеждат по възрастови групи за двата пола съобразно спецификата на различните видове спорт.

С оглед на изложеното Б. намира, че няма правно основание Е. Х. Обесникова - 17 г. да бъде картотекирана за участие във футболен отбор, в който не участват футболисти от нейния пол. В този смисъл е и отговор на Б. № 1-5-5/04.01,2018 г.

Нито ППЗФВС, нито ПСФ предвиждат възможност за изключение от изложените

правила, поради което искането на родителите за „персонално решение“, т.е. за изключение от тях, не намира правна опора.

Твърденията, че в случая е налице дискриминация по „пол“ са категорично неприемливи. Състезанията по футбол се провеждат при предварително обявени изисквания към участниците в отборите - по пол, възраст, здравословно състояние и др. Целта на тези изисквания е да се осигури равнопоставеност на отборите в едно състезание. Това изискване е в основата на основополагащия принцип на честна игра - без привилегии или изключения за някой от участниците в нея.

Приложена е налична в Б. документация по искането за картотекиране на Е. Х. Обесникова.

Междувременно съставът служебно е установил, че Е. Х. Обесникова вече е навършила пълнолетие и с писмо изх.№ 44-00-649/27.02.2019г. е поискал от нея да заяви дали желае да участва в производството пред Комисията в качеството си на жалбоподател. Същата е изразила такава воля с писмо 44-00-1054/03.04.2019г. и упълномощава своя баща Х. Х. О. да я представлява пред КЗД.

Проведени са пет открити заседания, за които страните са били редовно уведомени. На първото заседание, проведено на 6 февруари 2019г. им е дадена възможност да постигнат споразумение, но до провеждане на следващото, такова не е постигнато, поради което производството е продължило по общия ред.

След проведено открито заседание на 6 ноември 2019г. Петчленен разширен заседателен състав е счел преписката за изяснена от фактическа и правна страна и с протоколно решение я е обявил за решаване

След като прецени събраните по преписката писмени доказателства в тяхната съвкупност, настоящият състав приема за безспорно установено че:

Не се спори, че жалбоподателката Е. Х. Обесникова тренира активно футбол. Установи се, че същата се е състезавала в юношеския отбор девойки на спортен клуб „Б.-1923“ [населено място]. Спорът между страните е свързан с това, че Б. отказва да я картотекира като футболист в отбор „Юноши старша възраст“ в същия клуб, поради навършени 16 години, защото е от женски пол и съответно жалбоподателката счита това

При издаване на спортен лиценз, законодателят в чл.20, ал.1 от ЗФВС, е въвел задължително изискване, федерацията да има приети правила за осъществяване на спортната дейност, които са в съответствие с правилата на международната спортна организация. В настоящият случай това са правилата на Ф. и У., в които Б. е пълноправен член.

Международните нормативни актове на Ф. и У., които са с императивен характер за Б., по силата на Устава/чл.3, т.3/ и ЗФВС /чл.20, т. 12/ задължават футболната федерация да структурира първенствата и турнирите, администрирани от нея по пол и възраст. Тези актове са присъединени като доказателства по преписката и са както

следва: Устав на Ф. (издание: август 2018); Правилници за прилагането на устава на Ф.; Устав на У. (издание: февруари 2018); Организационен правилник на У. (издание: 2017); Международен календар на Ф. 2018- 2024; Международен календар на Ф. за жени 2020-2023; Състезания на Ф. и олимпийски футболни турнири 1908-2022; Правилник за европейско първенство на У. 2020; Правилник за европейско първенство за жени на У. 2019-21; Правилник за европейско първенство на У. за юноши до 19г. 2018/19г.; Правилник за европейско първенство на У. за девойки до 19г. 2018/19г.; Правилник за европейско първенство на У. за юноши до 17г. 2018/19г.; Правилник за европейско първенство на У. за девойки до 17г. 2018/19г.

Горните документи на Ф. и У. регламентират задължително диференциране на първенствата по пол и възраст и на практика не допускат провеждане на първенства със смесени отбори, т.е лица от женски пол да се състезават едновременно с лица от мъжки пол. Този извод произтича и от справката за състезанията и олимпийските футболни турнири за периода 1908- 2022г., както и от Международния футболен календар, присъединени като доказателство по преписката, от които е видно, че винаги състезанията по футбол се организират задължително по пол и възраст. Това нормативно изискване се обуславя от спецификата на спорта футбол и осигурява равнопоставеност и феърплей.

Съгласно чл.18, ал. 1 от Устава на Б., който е основополагащ акт, държавните първенства и турнири по футбол във всичките му форми, се организират и провеждат от федерацията по възрастови групи и пол. Това разделяне не е самоцелно и кореспондира изцяло с необходимостта да се осигури равнопоставеност на състава на отборите в едно състезание. Класиранията за страната по футбол и излъчването на шампиони е по възрастови групи за съответните лиги.

В съответствие с посочените разпоредби и спецификата на играта „футбол“, Б. е установил в чл. 11 от Правилника за статута на футболистите, че първенствата по футбол се провеждат между отбори, формирани по възрастови групи, разделени по пол, като са определени и възрастови граници за отделните групи.

За отборите във възрастовата група „Старша възраст“, която е от 16 до 18 навършени години /чл.11, т.4 от Правилника за статута на футболистите/, картотекираните футболисти са разделени по пол в отбори, съставени съответно само от юноши и само от девойки.

Футболните срещи при мъжете се провеждат при многобройни единоборства, често пъти с агресия и нечиста груба игра с тежки травми. Скоростните действия и общото физическо натоварване е много по-голямо от това в девическия и женски футбол. Физиологичните и физически особености на двата биологични пола не позволяват създаване на смесени отбори, в които здравето и живота на спортистите биха били поставени в риск.

Според КЗД, анализът на българското и международното законодателство категорично показва, че не съществува правен ред, по който в един отбор

едновременно до бъдат картотекирани и допуснати до участие мъже и жени след навършване на 16 годишна възраст.

КЗД излага мотиви, че Законът за защита от дискриминация е предвидил изключения от общата забрана за дискриминационно поведение в чл.7, ал.1, т.2, а именно: 2. различното третиране на лица на основата на характеристика, отнасяща се до признаците за пряка и непряка дискриминация по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., когато тази характеристика поради естеството на определено занятие или дейност, или условията, при които то се осъществява, е съществено и определящо професионално изискване, целта е законна, а изискването не надхвърля необходимото за постигането ѝ.

Тази хипотеза попада в нормата на чл. 7, ал. 1, т. 2 от ЗЗДискр. Установените от закона изисквания за провеждане на състезания от футболисти, разпределени по възрастови групи и пол, не надхвърля необходимото за постигането на целта - запазване живота, здравето и нравствения статус на състезателите, като се ограничат възможностите за контузии, произтичащи от различните физически характеристики между тях, обусловени от разлика във възрастта и от пол. В този см. е решение №4726/04.07.2016г. по адм. д. №11687/2015 на АССГ.

В системата на Б., няма нито една девойка/жена/, картотекирана в „Юноши старша възраст“, спрямо която жалбоподателката да е поставена в по-неблагоприятно положение. Липсват лица в сравнимо сходно положение, следователно принципът за равно третиране не е нарушен.

От фактическа и правна страна, може да се направи извод, че не са налице доказателства за по-неблагоприятно третиране на жалбоподателя, което да обосновава дискриминация по признаци „пол“ и „възраст“. Сочените в жалбата нарушения са правно неподкрепени, а исканията за нормативни промени под знака за дискриминация, настоящият състав счита за необосновани.

Съобразявайки по дефиниция, че тормоз по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби /ДР/ от ЗЗДискр. е всяко нежелано поведение на основата на признаци по чл. 4, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗДискр., изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат нахвърляване на достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда, съставът не установи по безспорен начин действия или бездействия, отговарящи на регламентацията за тормоз.

Приема се, че от събраните доказателства не се констатира Е. Обесникова да е дискриминирана по признаците „пол“ и „възраст“ по смисъла на чл.4, ал.1 от ЗЗДискр. Съгласно чл.4, ал.2 от ЗЗДискр. пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал.1 отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. В този смисъл, за да е съставомерно деянието, неравното третиране следва да е обусловено от защитен от ЗЗДискр. признак по чл.4, ал.1 и освен различното третиране е необходимо да се докаже, че това третиране е извършено по някой от признаците, посочени в чл.4 от ЗЗДискр. като следва да е налице и пряка причинно-следствена връзка между причините, свързани с признака и



неблагоприятното третиране. В настоящия случай това не беше доказано от наличните доказателства, а различното третиране се дължи на други причини, подробно описани по-горе.

От правна страна:

Съобразно така установената фактическа обстановка състав на съда намира, че жалбата е основателна.

Към процесният случай са относими разпоредбите на чл. 4 ал. 1, 2 и 3, чл. 37, ал. 1 и 2 от ЗЗДискр. и §1 т.7 от ДР на ЗЗДискр:

„Чл. 4. (1) (Доп. - ДВ, бр. 70 от 2004 г.) Забранена е всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна.

Ал. (2) Пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства.

(3) Непряка дискриминация е поставяне на лице на основата на признаците по ал. 1 в по-неблагоприятно положение в сравнение с други лица чрез привидно неутрална разпоредба, критерий или практика, освен ако тази разпоредба, критерий или практика е обективно оправдан/а с оглед на законова цел и средствата за постигане на целта са подходящи и необходими.

Съгласно § 1, т. 7: „По смисъла на този закон: "Неблагоприятно третиране" е всеки акт, действие или бездействие, което пряко или непряко засяга права или законни интереси.“

В жалбата до КЗД са наведени оплаквания за наличие на „пряка дискриминация“, съгласно чл. 4, ал. 2 от ЗЗД. Съдът намира, че неправилно в процесното решение се излагат мотиви за липса на осъществен „тормоз“ спрямо Е. О. по см. На § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби /ДР/ от ЗЗДискр. Неправилни са изложените съображения във вр. с оплакванията по признак „пол“ и факта, че е налице забрана за картотекиране на същата в мъжки отбор, съгласно цитираните нормативни актове, например чл.11, т.4 от Правилника за статута на футболистите/, картотекираните футболисти са разделени по пол в отбори, съставени съответно само от юноши и само от девойки. Изразът „само“ отсъства в тази разпоредба. Съдът намира, че никъде в посочените нормативни актове – ЗЗФС, или в правилниците на Ф. и У. не се сочи конкретна забрана за картотекиране на лице от женски пол в мъжки отбор. Процесното решение в този смисъл е постановено при допуснати съществени нарушения на адм.-производствените правила. Не е изследвано това спорно обстоятелство, като най-удачният вариант би бил да се изиска с писмо становище от тези международни организации, които имат отношение към администрирането на дейността на Б., във вр. с картотекирането на футболисти. Всички цитирани

нормативни актове предвиждат организиране на първенства при разделение на футболистите по признак пол и възраст, но липсва конкретна забрана за лицата от женски пол да участват в мъжки отбори. Тук целта несъмнено е предоставяне на по-голяма възможност за изява на лицата, които не са в зряла възраст и не са от „по-силният“ мъжки пол, съгласно неговите психо-физически характеристики. Така, действително обратният вариант за картотекиране на лица от мъжки пол в женски отбор по презумпция би дал предимство на съответният женски отбор, но това не важи в обратния вариант, какъвто е настоящият случай. Ако обаче това лице от женски пол има съответстващи психо-физ. характеристики, сравними с тези на футболистите от мъжки пол, за което би следвало да се въведат и съответни правила и нормативи, то настоящият състав на съда не вижда пречка такова лице да бъде картотекирано. Рисковете за неговото здраве в случая не биха били по-големи от тези за лицата от мъжки пол. Този принцип вероятно е в основата и на приемането на лица от женски пол в армиите на повечето държави по света, вкл. напоследък и при най-опасните въоръжени сили като авиацията и спец. сили. Преграждането развитието на лица от женски пол да практикуват своя спорт по единствения възможен начин – картотекиране в мъжки отбор, без съмнение представлява пряка дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 2 от ЗЗД, ако не се докажат никакви други причини от психо-физически характер, които да налагат такова ограничение. Неравното третиране тук е несъмнено по отношение на картотекираните лица от мъжки пол, а не по отношение на други лица от женски пол, на които да им отказана дискриминация. Тук следва да се укаже на адм. орган да назначи съответна медицинска експертиза, която да даде отговор какво е психо-физическото състояние на жалбоподателката и дали участието ѝ в мачове на мъжки отбор в съответната футболна група представлява някакъв сериозен риск за нейното здраве, респ. дали са налице основания за отказ за нейното картотекиране в мъжки отбор.

Съдът намира, че процесното решение е в противоречие с производствените правила, като същото е взето при липса на достатъчно доказателства, което е довело до нарушение и на материалния закон, което налага неговата отмяна и връщане на адм. орган за ново произнасяне при съобразяване със задължителните указания за прилагане на закона.

От жалбоподателката се претендират разноски и съдът следва да ги присъди в размер на 500 лева адв. хонорар.

Водим от горното, АССГ, 33 състав, Второ отделение,

### **Р Е Ш И:**

ОТМЕНЯ, по жалба на Е. Х. О., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], чрез адв. И. С.,  
РЕШЕНИЕ № 121 от 21.02.2020 г. по преписка № 159/2018 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/, с което е установено, на основание чл. 65, ал. 5 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗД/, че Български футболен съюз, представляван от президента Б. М. /към момента на твърдените действия/, в

качеството на ответна страна, изпълнителният директор на Б. Б. П., министърът на младежта и спорта и председателят на Зонален съвет на Б. – В. Т. Б. Г., не са осъществили по-неблагоприятно третиране, чрез „тормоз“ по смисъла на § 1, т.т. 1, 7 и 8 от ДР на ЗЗДискр., във вр. с чл. 4, ал. 1, във вр. с чл. 5 от ЗЗДискр. по отношение на жалбоподателката, на основата на признак „пол“ и на основата на признаци „пол“ и „възраст“ като е оставена без уважение подадената от същата жалба с № 44-01-73/25.05.2018 г. и допълнение към нея с вх. № 44-01-74/30.05.2018 г. по описа на КЗД;

КАТО ВРЪЩА делото като адм. преписка за ново произнасяне в тази част на решението, в съответствие с дадените задължителни указания по приложение на закона;

ОСЪЖДА Български футболен съюз ДА ЗАПЛАТИ на Е. Х. О., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], сума в размер на 500 /петстотин/ лева адв. хонорар.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Върховния административен съд.

**СЪДИЯ:**